

være analyserende? Eller skal det være formidlende? Altså en formidlingsenhed, hvor man opsamler viden fra de mange forskellige videncentre, vi har rundtomkring på de forskellige områder. Hvad er egentlig hovedopgaven for et sådant socialpolitisk råd?

Umiddelbart lyder tanken altså besnærende, og vi vil heller ikke bruge kræfterne på at skyde den ned, men derimod bruge kræfterne på at overveje: Hvad er det, vi vil bruge sådan et socialpolitisk råd til? Hvad kan man med fordel bruge det til? Og hvordan skal det så sammenfattes?

Det fører altså til, at jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at tiden ikke er til, at vi lige her og nu siger: Sådan skal det gøres, vi siger ja til SF's forslag. Det vil være forhastet. Og det tror jeg ikke, SF ønsker. Jeg tror, det er en god idé at diskutere det grundigt og overveje, hvad mulighederne kan være.

Som jeg tidligere sagde, lyder ideen umiddelbart besnærende, og man kunne måske forestille sig, at man har hentet inspiration fra arbejdsmarkedsområdet, hvor man jo har Landsarbejdsnævnet, og man har Arbejdsmiljørådet; men her er opgaven alligevel væsentlig anderledes. Her er klart tale om et partssystem i Danmark, og der er tale om, at man i hvert fald i temmelig vid udstrækning kan indgå forpligtende gensidige aftaler.

Det er ikke helt situationen på det socialpolitiske område, og derfor kan man ikke bare kopiere de råd og nævn, vi har på arbejdsmarkedsområdet til det sociale område. Man går i hvert fald galt i byen, hvis man gør det.

Det korte af det lange er: Vi vil stadig væk gerne være med til at diskutere muligheden for i fremtiden at nedsætte et socialpolitisk råd, men vi mener, at det kræver meget nøje overvejelse, inden vi griber til det.

Aase D. Madsen (DF):

Der ligger tilsyneladende nogle gode intentioner bag dette forslag; men Dansk Folkeparti mener også, at SF slår nogle gevaldige saltomortaler og frit svævende i den blå luft, samtidig med at den pædagogiske pegefinger bliver højt løftet, bl.a. i forbindelse med, at »et tiltagende antal borgere ikke respekterer regelsæt omkring boligtilskud, børnetilskud m.v.«, som der står i bemærkningerne.

Der står ligeledes: »Det er tegn på, at solidaritetsopfattelsen i befolkningen i forhold til de so-

cial støtteordninger er svigtende.« Det mener forslagsstillerne.

Jamen det med solidaritetsopfattelsen skal SF's vælgere nok tage til efterretning, næste gang SF som regeringens forlængede arm, for jeg ved ikke hvilken gang, er med til at sætte de grønne afgifter op; og det er jo i virkeligheden brandrøde skatter.

De øgede økonomiske byrder rammer de smalleste skuldre hårdest. Der har lige været offentliggjort en undersøgelse, der viste, at de stigende energifgifter betød en reel stigning i udgifterne for en direktør på cirka 13 pct. over en årrække, mens det for de laveste indkomster betød en stigning på over 100 pct., tror jeg det var.

SF er med til at regulere satsreguleringsmidlerne for alle, der er på overførselsindkomster hvert år; de reguleres nedad. Så SF tager fra de svageste grupper og fordeler dem så igen til nogle andre grupper. F.eks. blev førtidspensionsreformen finansieret på denne måde over satspuljemidlerne. For slet ikke at tale om de milliarder i Den Sociale Pensionsfond, som også er politisk forduftet, og der er ikke sket de lovede forhøjelser af pensionen.

Af bemærkningerne til dette forslag fremgår det tydeligt, hvilke mange uheldige følger det har, at regeringen har besluttet at ligestille samboende eller samlevende med ægtepar med den deraf følgende forsørgelsespligt og lavere offentlige ydelser og pensioner til følge.

Vi så i tv i går, hvordan begrebet samlevende medførte en kommunes forfølgelse og tvangsudsætning fra en lejlighed af den ene part af et gammelt vennepar. Formanden for Kommunernes Landsforening, Anker Boye, udtalte, at der er en gråzone omkring reglerne for, hvor meget dyneløfteri der må udøves fra kommunernes side, selv om Kommunernes Landsforeningen tre gange har henvendt sig til socialministeren for at få lavet et regelsæt på området. Hvorfor har ministeren ikke reageret på henvendelserne?

Så kan vi herindefra nedsætte nok så mange fine råd og nævn til, at styrke tilliden mellem borgerne og det offentlige. Det hjælper ikke en dyt, før de love, vi laver herindefra, er til at leve med i virkelighedens verden, også for de mindre privilegerede her i samfundet.

Så SF's fine ord om den manglende solidaritetsopfattelse hos almindelige mennesker i forhold til boligtilskud, børnetilskud osv. skulle jo gerne virke begge veje. Her mener Dansk Folkeparti, at det er det offentlige, der skal gå foran med et godt eksempel.